

A ...Törvényszék a ... (1....) ügyvéd által képviselt ... (...) felperesnek - az ... Osztály (...) által képviselt ... Törvényszék (...) alperes ellen, személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítása iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék ***a felperes keresetét elutasítja.***

Kötelezi, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 36.000,- (Harminchatezer) forint eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ... Ítéltáblához címzett, a ... Törvényszéken, három példányban benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ... Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indoklására irányul.
A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ...Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ... Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

I n d o k o l á s :

A törvényszék a perben az alábbi tényállást állapította meg:

A ...Osztálya.... Bü.szám alatt 2007. október 3. napján nyomozást rendelt el ... felperes, ...és ismeretlen társaik ellen a Btk. 323.§(1) bekezdésbe ütköző, és a (2) bekezdés b.) pontja szerint minősülő zsarolás büntett gyanúja miatt. A felperes 2007. október 3-án került gyanúsítottként kihallgatásra. A vele közölt gyanúsítás szerint zsarolás büntettét követte el az által, hogy ... és két ismeretlen társával 2007. október 1-jén kb. 10 és 15 óra 30 közötti időben a saját ügyvédi irodájában... ügyvédjelöltet, alkalmazottját személyi szabadságában korlátozták, többször tettleg bántalmazták, őt és családját életveszélyesen megfenyegették arra az esetre, ha 25.000.000,-Ft-ot nem ad át. E mellett különböző iratok aláírására kényszerítették, illetve a személyes adatait tartalmazó számítástechnikai adathordozóit elvették, azok tartalmáról másolatot készítettek, valamint azokról adatokat töröltek le.

A felperes a bűncselekmény elkövetését tagadta, és a gyanúsítással szemben panasszal élt.

A Legfőbb Ügyészség Kiemelt Ügyek Főosztálya a...számú határozatával 2008. január 17. napján a bűnügy nyomozását ügyészi hatáskörbe vonta és a... Főügyészség hatáskörébe utalta. A ...Bíróság a 2007. október 6. napján kelt számú végzésével ... felperes előzetes letartóztatását rendelte el 2007. november 6. napjáig. Ezt a végzést a ... Bíróság, mint másodfokú bíróság a... számú végzésével helybenhagyta.

A... Központi Kerületi Bíróság a 2007. október 29. napján kelt számú végzésével a felperes előzetes letartóztatását 2008. február 6. napjáig meghosszabbította. Ezen végzést a ... Bíróság, mint másodfokú Bíróság a számú végzésével helybenhagyta.

A... Központi Kerületi Bíróság a ...számú végzésével, mely 2008. január 23. napján kelt, a felperes

előzetes letartóztatását ismételten meghosszabbította 2008. április 6. napjáig. A ... Főügyészség a számú, 2008. február 15. napján kelt határozatával a felperes előzetes letartóztatását azonnali hatállyal megszüntette. Az indokolás szerint az előzetes letartóztatás különös feltételei az adott nappal megszűntek.

A ... Főügyészség 2008. november 28. napján kelt... számú határozatával ... felperes vonatkozásában az önbíráskodás büntette miatt a ...Főügyészség előtt folyamatban lévő büntető ügyben a nyomozást elkülönítette. A határozat indokolása szerint ...felperes vonatkozásában a Be. 72.§ (3) bekezdése szerinti olyan eljárási ok merült föl, ami miatt az eljárás elkülönítése vált indokolttá.

A ...Főügyészség Nyom.... szám alatt 209. február 20. napján emelt vádat...I. rendű, ... II. rendű, ...III. rendű vádlottakkal szemben, társtettesként elkövetett önbíráskodás büntette miatt. A vádirat a ... Bíróságra 2009. március 31. napján érkezett, a büntető ügy szám alatt folyt. A vádiratban az ügyészség bejelentette, hogy a főügyészség a ...számú, 2008. november 28. napján kelt határozatával ... felperes vonatkozásában az eljárást elkülönítette.

A ...Ügyvédi Kamara a 2010. július 21. napján kelt a... Kerületi Bíróságra 2010. július 24. napján érkezett iratában a bíróságtól kérte annak közlését, hogy mikor kerül az ügyben sor érdemi tárgyalásra, és mikorra várható az elsőfokú eljárás befejezése. Ebben tájékoztatta a bíróságot, hogy a...Ügyvédi Kamara Elnöke fegyelmi eljárást rendelt el ...ügyvéd felperes ellen. Tekintettel arra, hogy a fegyelmi eljárás szoros összefüggésben van ezen büntető eljárással, az eljáró fegyelmi tanács a 2010. július 15. napján megtartott tárgyaláson a fegyelmi eljárást a büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette. Tájékoztatta a bíróságot arról is, hogy a ... felperes ellen indult büntető eljárást az ügyészség megszüntette, és a megszüntető határozatában tényállást nem állapított meg.

A büntetőperben a bíróság ... felperest a 2011. július 6. napján 8 óra 30 perckor megkezdett tárgyaláson hallgatta meg tanúként (... A tárgyaláson a vád képviselőjét ellátó ügyész, ..., ... tanú vonatkozásában előadta, hogy az ügyben vonatkozásában elkülönítésre került sor, majd a nyomozást vele szemben megszüntették. Ennek okát nyilvános tárgyaláson nem kívánta feltárni, ezért indítványozta a Be.237.§ (3) bekezdés d.) pontja alapján zárt tárgyalásrész elrendelését arra az időre, míg feltárja az okot annak érdekében, hogy a tanú felé a megfelelő figyelmeztetések elhangozhassanak a tanú vallomástétele kapcsán. A bíróság végzésével elrendelte a tárgyalás elkövetkezendő részének zártan történő lefolytatását. Figyelmeztette a résztvevőket arra, hogy a tárgyalás zártan lefolytatott részén elhangzottakról tájékoztatást nem adhatnak, egyben figyelmeztette őket a minősített adattal történő visszaélés büntetőjogi következményeire. A jelenlévők a tájékoztatást tudomásul vették, majd az ügyben meghallgatandó másik tanú a tárgyalótermet elhagyta. Ezt követően az ügyész előadta, hogy ... tanúval, felperessel szemben a Be. 192.§ (1) bekezdése alapján megszüntette a ... Főügyészség az önbíráskodás miatti eljárást, de a határozat indokolást nem tartalmaz. Nem saját ügyes nyomozati alkura került sor, hanem ... felperes egy másik büntetőeljárásban kötött vádalkut. Előadta az is, hogy a vádalku nem tartalmazott olyan kötelezettséget ... felperesre nézve, ami a büntetőügyben a tanúzási kötelezettségével lenne összefüggésben.

Ezt követően az eljáró bíróság a tárgyalást nyilvánosan folytatta és fogatosította ...tanúkénti meghallgatását.

A felperes a 2011. november 16. napján 8 óra 30 perckor megkezdett tárgyaláson (14.B.25.493/2009/59. számú jkv.) ismételten meghallgatásra került tanúként.

A büntető bíróság 61. sorszám alatt az 50. számú jegyzőkönyvet zárt borítékban megküldeni rendelte ...bírónak, a minősített adatként történő kezelés megfontolása végett. A Fővárosi Törvényszék biztonsági vezetője ... szám alatt az ügyben eljáró bírót arról tájékoztatta, hogy a vádalku ténye önmagában nem jelent minősített adatot, mivel a jegyzőkönyv a megállapodást nem

tartalmazza, így a jegyzőkönyv minősítését nem tartja szükségesnek.

Az ügyben a ... Bíróság 2012. május 10. napján 62. sorszám alatt hozott ítéletet. Az ítélet indokolásának 10. oldalán az utolsó bekezdés az alábbiakat tartalmazza:

„..... a tárgyalási szakban tanúként került meghallgatásra, mivel vele szemben az önbíráskodás büntette miatt folyamatban lévő eljárás nyomozati szakban megszüntetésre került, egy másik büntetőeljárásban kötött vádalkura tekintettel”.

A ... Törvényszék, mint másodfokú bíróság a ... számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A ...Elnöke 2007. december 12. napján fegyelmi eljárást rendelt el a felperessel szemben, tekintettel arra, hogy a ...Kerületi Ügyészség a 2007. október 5-i átiratában arról értesítette, hogy az eljárás alá vont ügyvéd, felperes ellen 2007. október 2-án súlyos fenyegetéssel elkövetett zsarolás büntette miatt eljárás indult a ... Osztályán, illetve, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a felperes 2007. október 12-én a büntető eljárás tényét maga is bejelentette. A büntetőeljárás tényére tekintettel a fegyelmi tanács a 2008. január 14. napján meghozott 3. sorszámú határozatával a fegyelmi eljárást a büntető eljárás jogerős befejezésig felfüggesztette.

A ...Főügyészség 2008. december 10-én értesítette a fegyelmi tanácsot, hogy a 2008. november 19. napján kelt határozatával az eljárás alá vont ügyvéd felperes vonatkozásában a nyomozást megszüntette. Így a fegyelmi eljárás felfüggesztésének oka megszűnt.

Ezt követően az eljárás ismételten felfüggesztésre került, tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ügyétől elkülönített ügyben vádemelésre kerül sor, és a bírósági szakban lévő büntetőeljárás kimenetele, a büntető bíróság ítélete, és az abban foglalt tényállás ismerete szükséges az eljárás alá vont ügyvéd felelősségének elbírálásához.

A fegyelmi tanács 2013. szeptember 9. napján ... szám alatt hozott fegyelmi határozatot. A fegyelmi határozat ismertetette a felperes más fegyelmi eljárásait: e szerint a felperessel szemben 2006-és 2012 között 12 alkalommal indult fegyelmi eljárás, ebből három alkalommal az eljárás megszüntetésére került sor, míg 2006-ban 250.000,-Ft pénzbírsággal (... szám), 2008-ban 100.000,-Ft pénzbírsággal (...szám),2009-ben 100.000,-Ft pénzbírsággal .. szám) sújtotta a fegyelmi tanács a felperest. A ... számú ügyben 2012. február 20. napján az eljárás felfüggesztésre került a büntetőeljárás jogerős befejezéséig, a ... számú ügyben a felperes megrovás fegyelmi büntetésben részesült, a ... számú ügyben 2012. február 27-én az eljárás szintén felfüggesztésre került a büntetőeljárás jogerős befejezéséig. A ... számú ügyben a fegyelmi tanács első fokon 2012. június 28. napján kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta a felperest, és a tevékenysége gyakorlása alól felfüggesztette. A másodfokú fegyelmi tanács 2013. január 23. napján ezen határozatot helybenhagyta, a másodfokú határozatot azonban a bíróság 2013. május 10. napján hatályon kívül helyezte.

A... számú ügyben, - mely jelen eljárást érinti - a fegyelmi tanács megállapította, hogy felperes egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, és ezért őt kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta, egyben pedig az ügyvédi tevékenységét a fegyelmi eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette. A fegyelmi tanács széleskörű bizonyítást folytatott le, majd a bizonyítékokat értékelve megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a felperes megsértette az ügyvédi törvény 37.§ d.) pontjában írtakat, ügyvédi tevékenységén kívül vétkes magatartást tanúsít, mellyel az ügyvédi kar tekintélyét csorbította, és ezzel egy rendbeli fegyelmi vétséget követett el. A fegyelmi tanács a határozatában hivatkozott az ügy alapját képező bírósági határozatra is.

A ... Tanácsa a számú 2014. február 4. napján meghozott határozatával a számú határozatát helybenhagyta. A határozat tartalmazza azt, hogy a ... fegyelmi megbízottja észrevételiben a felperes fellebbezését nem tartja alaposnak és hivatkozik a jogerős bírósági ítéletekre. „Alapvetően helyesnek tartja, hogy a fegyelmi tanács a két ítéletet is bizonyítékként értékelte, részletesen indokolva, hogy az egyéb bizonyítékok mellett milyen mértékben vette figyelembe a büntető

bíróságok ítéletében részletesen értékelt bizonyítékokat, és az ezek alapján megállapított tényállást. Ennek alapján álláspontja szerint hibátlanul állapította meg az elsőfokú fegyelmi tanács a tényállást, és abból helyes jogi következtetés vont le. Különösen értékelendőnek tartja az elsőfokú bírósági határozat azon megállapítását, mely szerint „..., aki az I. rendű vádlott vonatkozásában mentességi jogával élni nem kívánt, a tárgyalási szakban tanúként került meghallgatásra, mivel vele szemben az önbíráskodás büntette miatt folyamatban lévő eljárás nyomozati szakban megszüntetésre került, egy másik büntető eljárásban kötött vádalkura tekintettel”. Ezen ítéleti megállapításból azt a következtetést lehet álláspontja szerint levonni, hogy az ügyészség előtti eljárásban alapos gyanú merült föl a tekintetben, hogy eljárás alá vont ügyvéd is valamilyen formában részese volt annak a bűncselekménynek, amelynek elkövetése miatt három személyt jogerősen elítéltek. Az a körülmény, hogy a hivatkozott vádalku következtében ebben az ügyben az eljárás alá vont ügyvéd ellen vádat nem emeltek, nem jelenti az egyben, hogy nem volt részese a bűncselekmény elkövetésének. Mindezek alapján az elsőfokú határozat változtatás nélküli helybenhagyását indítványozza.”

A ... Tanács az elsőfokú határozatot helybenhagyta, annak lényegében és alapvetően helyes indokai alapján, megállapította, hogy a bírósági határozatok és az azokban idézet vallomások kellő bizonyítékul szolgáltak az ügy tényállásának megállapításához. A fellebbviteli tanács szerint nem gyengíti az ilyen irányú bizonyítékok teljes körű értékelését az a tény sem, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ellen zsarolás büntett alapos gyanújával megindított büntetőeljárást a nyomozóhatóság megszüntette. A megszüntető határozat indokolása nem ismert, ezzel összefüggésben a fellebbviteli tanács mellőzte a vádalkuval kapcsolatos megállapítást, azonban nem tudta figyelmen kívül hagyni a jogerős ítéletnek az ezzel kapcsolatos megállapítását, melyet a fegyelmi megbízott is alappal idézett.

A felperes keresetében azt kérte, hogy a törvényszék a Ptk. 84.§ (1) bekezdés a.) pontja alapján állapítsa meg, hogy a ... Bíróság ... számú ítéletének azon megállapítása, mely szerint ...felperes egy másik büntető eljárásban vádalkut kötött, valamint az, hogy ezt az ítéletet az alperes a számú végzésével helybenhagyta, megsértette a felperes jóhírnévhez való jogát. Kérte továbbá az alperes eltiltását a további jogsértéstől.

Előadása szerint a ... Bíróság a ... számon ... és társai ellen folyamatban volt ügyben hozott elsőfokú ítéletében a következőket állapította meg az ítélete 10.oldalán a személyét úgy említve, mint aki vádalkut kötött volna egy másik ügyben: „..., aki az I. rendű vádlott vonatkozásában mentességi jogával nem kívánt élni, a tárgyalási szakban tanúként került meghallgatásra, mivel vele szemben az önbíráskodás büntette miatt folyamatban lévő eljárás nyomozati szakban megszüntetésre került egy másik büntetőeljárásban között vádalkura tekintettel.”

Előadta, hogy őt valóban tanúként hallgatták meg ezen ügyben, viszont semmilyen periratban nem szerepel, hogy vádalkut kötött volna. A bíróság ezen állítása ezért súlyosan jogsértő és megalapozatlan, ennek a megállapítása az egész ügyvédi pályáját tönkretette. Az alperes döntéseiből az állapítható meg, hogy olyan megalapozatlan tényről állít a személye vonatkozásában, amely alkalmas a jóhírnévhez való jogának a megsértésére.

Az alperes a ... számú végzésével is sérti a jóhírnévhez való jogát, egyben a személyiségi jogait azzal, hogy az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Álláspontja szerint ezt a valótlan és iratellenes, vádalkura utaló megállapítást a másodfokú bíróságnak hivatalból kellett volna észlelnie, és megváltoztatni az elsőfokú bíróság indokolását. Az alperes valótlan tartalmú tények döntései részévé tételével sérti a felperes jóhírnévét, a hivatkozott döntésekben közölt „tények” valótlanok, hamis színben tüntetik fel a valóságot.

Az esetleges vádalkura történő utalás körében megjegyezte, hogy az megtörténő esetén államtitoknak, "minősített adatnak" minősül, így az alperes döntései indokolásában tényként nem szerepelhetett volna. Hivatkozott az államtitokról és szolgálati titokról szóló 2010. március 31-ig hatályos 1995. évi LV.tv.3.§ (1) bekezdésére, valamint 1.§-ára. Álláspontja szerint az esetleges

vádalku ezen jogszabály 1. számú mellékeltében meghatározott adatfajta körébe esik, amire az alperesnek az ítéletei meghozatala során figyelemmel kellett volna lennie, arra semmilyen formában nem hivatkozhattak volna, az illetéktelen személyek tudomására nem hozhatták volna. Hivatkozott arra, hogy az ASZTV-et hatályon kívül helyező, a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV.tv. 39.§(1) bekezdése szerint, az állam, vagy szolgálati titkot képező adatokat legkésőbb 2013. július 30-ig kellett felülvizsgálni, és a felülvizsgálat eredményéről a címzetteket értesíteni. Ezen időpontból adódóan az sem biztos, hogy a 2012. május 10-i elsőfokú, illetve a 2013. május 10-i másodfokú döntések kiadmányozásának időpontjaig a felülvizsgálat egyáltalán megtörtént-e. A felperes hivatkozott arra is, hogy vádalku a jogász nyelvben nincs, a Be. 192.§-ában történik hivatkozás az alperes részéről is, ami együttműködést rögzít a büntetőeljárásban, Ugyanakkor olyan, hogy vádalku nem létezik, erre alapítottn állította, hogy valótlan tény állított az alperes az ítéletében. Ha pedig lett volna vádalku, ami jogi értelemben nincs, akkor az államtitok lenne.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Álláspontja szerint a felperesnek azt kellett bizonyítania, hogy az alperesek magatartásával okozati összefüggésben sérült az általa megjelölt személyhez fűződő joga.

Előadása szerint elődegesen vitatható, hogy a ... Törvényszék alperes részéről történt-e felperes jóhírnevét sértő tényállítás. Vitatható, hogy a bíróság ítéletének indokolása az irányadó, a ...Bíróság által kiadott, és személyiségi jogok megsértésére alapított perekben is töretlenül alkalmazott Pk. 12. számú állásfoglalásban foglaltak szent tényállításnak lenne tekinthető. A bíróság ítéletének indokolása ugyanis az ügyben beszerzett bizonyítékok értékelését tartalmazza és a Pk.12. számú állásfoglalás folytán a véleménynyilvánítás, értékítélet személyiség védelmi igény csak abban az esetben alapoz meg, ha az indokolatlanul sértő, bántó, megalázó. Ez azonban jelen esetben nem állapítható meg. Utalt a Ptk. 78.§ (2) bekezdésére, előadva, hogy a jóhírnév sérelmének megvalósulásához, a jogsértés bekövetkezéséhez az szükséges, hogy a tényállítás valótlan, másfelől sértő, bántó tartalmú legyen. A perbeli esetben a sérelmezett tényállítás egy ítéletben megjelenő, a bizonyítékok értékelése során ... felperes eljárási pozíciójának megváltozását jelző mondat. Bizonyossággal kijelenthető, hogy a sérelmezett tényállítás megfogalmazása nem bántó, nem sértő. A bíróság az ítéletében szigorúan semleges, tényszerű kifejezéseket alkalmazott. Ezen ténymegállapítás pedig az ügyész, illetve a ... Kamara közlésén alapszik.

E mellett a sérelmezett tény nem valótlan. A büntetőeljárás ... felperessel, mint gyanúsítottal szemben indul meg, a gyanúsított kihallgatásáról, a nyomozás elkülönítéséről a büntető bíróság már a per kezdetén tudomást szerzett. Legelső alkalommal a kamarai megkeresés közölt olyan adatot, amelyből arra lehetett következtetni, hogy a felperes már nem gyanúsítottja az ügynek, ennek okát azonban még nem lehetett ismerni. Még 2011. április 8-án is mindössze az elkülönítés körülményeit illetően nyilatkozta az az ügyész, hogy az államtitkot képez. Kétségtelen tény, hogy a 2011. július 6-i tárgyaláson, annak zártan lefolytatott részéről az ügyész közölte, hogy egy másik ügyben kötött a tanú (felperes) vádalkut, ám ezen másik ügyről semmilyen konkrétum nem hangzott el. Megjegyezte, hogy a büntetőiratban sem fekszik el semmilyen olyan másik irat, amely a vádalku mibenlétéről konkrét adatokat akárcsak utalás szintjén tartalmazna.

Előadta, hogy a sérelmezett tény nem híresztelés forrása, ugyan más személy, de nem bizonyult valótlanak.

A sérelmezett tény nem tünteti fel a valóságot hamis színben, száraz ítéleti megállapítás, amelyhez a bíróság más tény, értékítéletet, véleményt, nem kapcsol.

A sérelmezett kijelentés nem alkalmas arra, hogy abból meg lehessen állapítani, hogy ... felperes mely más büntetőügyben érintett még, ott milyen bűncselekmény elkövetésével vádolták meg, miben állt a vádalku, és milyen érdekre tekintettel született az meg.

A sérelmezett valós ténykijelentésből valóban lehet következtetni egy másik tényre tehát, a felperes együttműködésre a bűnüldöző hatóságokkal, ám ennél többre nem. Ezen együttműködés

önmagában, konkrétumok ismerete hiányában, a felperes emberi méltóságát, becsületét, tisztességes ügyvédi hírért negatívan nem érinti, nem érintheti.

A felperes azon hivatkozása vonatkozásában, hogy az esetleges vádalku megtörténte esetén az államtitoknak minősül, így ezt a tényt a bíróság indokolásaként nem szerepeltethette volna, az alperes előadta, hogy az ítélet meghozatalakor hatályos, a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény ilyen fogalma nem ismer. Idézte a törvény 3.§. 1. a. pontját, 4.§ (1) bekezdés e., és i.) pontját, 5.§ (1) bekezdés c.) pontját, 6.§ (7) bekezdését, 13.§ (1) bekezdését és hivatkozott annak 15-16.§-aira. Előadta, hogy a büntető iratok alapján nem áll semmilyen információ rendelkezésre arról, hogy a kérdéses nyomozást megszüntető határozat bármilyen elemét az ügyészség nemzeti minősített adatnak minősített-e, és ehhez képest annak átadása kapcsán történt -e mulasztás. Ami megállapítható, az az, hogy a bíróság az eljárás során megkereste a ...Törvényszék biztonsági vezetőjét a minősítés megfontolása végett, ám utóbbi azt nem tartotta szükségesnek. hangsúlyozta, hogy mindvégig mindössze arról az adatról volt szó, hogy „... egy másik büntetőügyben vádalkut kötött”. A ...Törvényszék minősítésre feljogosított felelőse szerint ez önmagában nem igényel minősítést.

Rámutatott arra, hogy a 2009. évi CLV. tv. nem valamely természetes személy, hanem az állam érdekeinek védelmében született, a törvény rendelkezéseinek esetleges be nem tartása az állam valamely ott nevesített közérdekét, nem pedig magánjogi jogalanyok polgárjogi érdekét sértheti. Ebből kifolyólag a felperes ezen jogszabályra alanyi jogot nem alapíthat, erre nem hivatkozhat. Hivatkozott arra is, hogy töretlen a bírósági gyakorlat abban a tekintetben, hogy a bírósági eljárásban, tárgyalóteremben tett nyilatkozatok nem alkalmasak személyiségvédelmi igény megalapozására, kizárólag akkor kerülhet erre sor, ha nyilatkozat megtételére az eljárási jogok rendeltetésszerű gyakorlása elvének megsértésével, nyilvánvalóan rosszhiszeműen, indokolatlanul került sor. Előadta az is, hogy amennyiben a törvényszék az alperesi nyilatkozatot mégis tényközlésnek értékelné, úgy lényegtelen tévedésnek minősül az, így a Pk. 12. számú állásfoglalás értelmében az ilyen tévedés személyiségvédelmi igényt nem alapoz meg.

Álláspontja szerint amennyiben a felperes jóhírneve, társadalmi megítélése valóban csorbát szenvedett, az nem az alperesi határozatban szereplő félmondat következménye, hanem annak eredménye, hogy a felperes nem vitásan, ráadásul ügyvédi tevékenységével összefüggésben büntetőeljárás hatálya alá kerül. Önmagában a büntetőeljárás hatálya alatt állás a jogvégzett, ügyvédi tevékenységet végző felperes esetében alkalmas volt a felperesről kialakított szalmi és erkölcsi megítélés lerontására. Ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy a büntetőeljárás alatt állás tényéről jóval szélesebb kör szerezhetett tudomást, mint a bíróság ítéletében szereplő vitatott félmondatról.

Hivatkozott továbbá az alperes arra is, hogy a ...Törvényszék előtt ugyanezen ügy 2014. október 13. napján került iktatásra, és... szám alatt fut. Kérte az iratok beszerzését a perfüggőség tisztázása érdekében.

Megjegyezte továbbá, hogy a sérelmezett ítéleti tényállásban a bíróság nem a Be-ben használt megfelelő terminus technikust használta a vádalku kifejezésre, hanem egy a magyar jogrendszer által ilyen néven nem ismert jogintézményt, ami ugyancsak nem alkalmas arra, hogy a felperes személyhez fűződő jogait sértse.

A felperes keresete az alábbiak szerint nem megalapozott:

A törvényszék a perbeli tényállást a peres felek perbeli nyilatkozatai, köztük a felperes személyes eladása, a beszerzett ...számú büntető ügy iratai, illetve a Nyom. ...as számú nyomozati ügy iratai, valamint a felperes által becsatolt fegyelmi határozatok alapján állapította meg.

A törvényszék elsőként azt vizsgálta, hogy a ... Törvényszék előtt ugyanilyen tárgyban van-e per

folyamatban. A ... Törvényszék részéről megküldött keresetlevélből megállapítható, hogy a felperes a ... Törvényszéken a jelen ügyben előterjesztett kereseti kérelemmel teljes mértékben egyező tartalmú kereseti kérelmet terjesztett elő a ... Törvényszékkel és a ... Kerületi Bírósággal szemben. Ezen keresetlevél a ... Törvényszékre 2014. október 13. napján érkezett, így jelen eljárásban a per megszüntetésére nem kerülhetett sor, tekintettel arra, hogy jelen ügyben a perindítás hatályai már korábban beálltak.

A Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. tv. (Ptk) 78.§ (1) bekezdése szerint, a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hírnév védelmére is.

A (2) bekezdés szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet föl.

A 84.§ (1) bekezdés szerint, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, az eset körülményeihez képest a következő polgárjogi igényeket támaszthatja:

- a.) követelheti a jogértés megtörténtének bírósági megállapítását,
- b.) követelheti a jogsértés abbahagyását, és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől.

A fenti rendelkezések alapján a jóhírnév sérelmének megállapítására általában a valótlan, és a közfelfogás szerint is a személy hátrányos megítélését kiváltó sértő tény állítása, híresztelése, vagy hamis színben való feltüntetése alkalmas. A megállapításhoz tehát az szükséges, hogy az adott tény az adott személyre vonatkozzon, az sértő és objektíve valótlan legyen.

A büntetőeljárás során készült jegyzőkönyv, mint közokirat az ügyész azon nyilatkozatát tartalmazza, hogy a felperes a nyomozás során vádalkut kötött. A vádalku kifejezést a büntetőjog valóban nem ismeri, a felperes által sérelmezett ítéleti tényállásban a bíróság tehát valóban nem a Be-ben használt megfelelő terminus technikust alkalmazta, hanem egy a mindennapi életben bevett szófordulatot. A felperes azonban ezt a ... számú jegyzőkönyvből megállapíthatóan helyben nem kifogásolta, azt, hogy a büntetőeljárás vele szembeni megszüntetésére valamilyen együttműködés folytán került sor, nem cáfolta.

Jelen eljárásban a felperes előadása kettős volt: egyrészt azt állította, hogy vádalkut nem kötött, ez valótlan tényállítás, ugyanakkor azt is előadta, hogy amennyiben valós lenne a vádalku ténye, az államtitoknak minősülne. Jelen esetben tehát a bíróság számára értelmezhetetlen a felperesi előadás, tekintettel arra, hogy a felperes a perben sem tisztázta többszöri felhívás ellenére sem, hogy a vádalku ténye valótlan, vagy csupán olyan együttműködésről van szó részéről, ami államtitoknak minősül. Ez utóbbi esetben ugyanis a „vádalku” ténye valós állítás.

A törvényszék megállapítása szerint önmagában a vádalku kifejezés használata és az, hogy ilyen kifejezés konkrétan a büntetőeljárás törvényben nem szerepel, valótlan tényállításnak nem minősül. A jogilag esetlegesen nem pontos kifejezés használata személyiségi jogsértést nem valósít meg. A bíróság ezen indokolásbeli megállapítását az ügyész és az ügyvédi kamara közlése alapján tette meg, a tárgyaláson, ahol rögzítésre került az ügyész nyilatkozata a felperes jelen volt, épp az ő tanúkénti meghallgatásával, a vallomástétele akadályai vizsgálatánál adta elő az ügyvéd az 50. számú jegyzőkönyvben rögzítetteket. A felperes hivatkozott arra, hogy a jegyzőkönyvet soha nem kapta meg, így nem is kifogásolhatta annak tartalmát. A tárgyaláson azonban módja lett volna arra, hogy amennyiben részéről semmilyen együttműködés a nyomozó hatósággal nem volt, a nyomozás vele szemben más okból került megszüntetésre, azt jelezze, sérelmezze, hogy zárt tárgyalásrész került elrendelésre, holott annak semmi alapja nincs. Erre azonban nem került sor.

Ezen túlmenően a törvényszék azt sem tudta megállapítani, hogy ezen tényállás a felperes vonatkozásában sértő lenne. A ... Bíróság ezen megállapítását a jogilag szükséges és releváns körben tette meg. Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a közlemény lényeges tartalmát az képezte, hogy a felperes korábban az eljárásban gyanúsítottként vett részt, azonban az eljárás vele

szemben megszüntetésre került. ezért hallgatta meg őt a bíróság tanúként.

A jóhírnév sérelmének megállapításához elegendő a tényállítás objektív „alkalmassága” arra, hogy az adott személy helyzetét hátrányosan befolyásolja, személye téves megítélését eredményezze.. A törvényszék azonban a perben ezt sem tudta megállapítani.

A felperes hivatkozott arra, hogy a fegyelmi határozatok ezen bírósági ítéleti megállapításra alapoztak. A fegyelmi tanács ugyanis a mások ellen folyamatban lévő büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette a fegyelmi eljárást, a fegyelmi határozat az elsőfokú bírósági ítéletből idézet, és arra hivatkozott, hogy valamilyen vádalkut kötött, tehát valamilyen bűncselekményt elkövetett és így első,- és másodfokon is kizárásra került, Hivatkozott arra, hogy e miatt az élete teljesen tönkrement, ügyvédi pályáját ellehetetlenítették.

A rendelkezésre álló fegyelmi határozatokból ugyanakkor megállapítható, hogy az elsőfokú határozat utalást sem tartalmaz a vádalku tényére, bár valóban alapul vette mind az első,-, mind a másodfokú büntető ítéleteket, és azok, valamint az ügyben lefolytatott bizonyítás alapján megállapította a fegyelmi vétség elkövetését. Ugyanakkor olyan utalást, hogy a vádalkura tekintettel valamilyen bűncselekményt követett volna el a felperes, az elsőfokú határozat nem tartalmaz. A határozat azt állapítja meg, hogy a felperes a büntető eljárás alapját képező cselekmény elkövetésében vett részt, nem pedig ettől független más bűncselekményt követett el, amelyre vonatkozóan vádalku született. A másodfokú határozat valóban tartalmaz utalást az elsőfokú ítélet 10.oldalán található ezen mondatra, ugyanakkor ezt akként tartalmazza, hogy ez a fegyelmi megbízott fellebbezésre tett észrevétele volt. A fegyelmi fellebbezési tanács mellőzte is a vádalkuval kapcsolatos megállapítását a fegyelmi megbízottnak.

A törvényszék megállapítása szerint a vádalkura utaló sérelmezett tényállítás a felperes vonatkozásában továbbá nem bántó, nem sértő. Helytállóan utalt rá az alperes, hogy az a felperes eljárási pozíciójának megváltozását jelző mondat, mely ténymegállapítás az ügyész közlésén alapul. A sérelmezett kijelentés nem hozható okozati összefüggésbe a felperes ügyvédi tevékenységének megszűnésével, ügyvédi hírnevét negatívan nem érinti. E körben nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a felperessel szemben a jelen ügy tárgyát képező fegyelmi eljárást követően több fegyelmi eljárás is indult, amelyek közül számos pénzbüntetéssel, illetve egy kizárás fegyelmi büntetéssel zárult, illetve két alkalommal is az eljárás a büntető eljárás jogerős befejezésig felfüggesztésre került. Önmagában az esetleges büntetőeljárás, büntetőeljárások folyamatban léte alkalmas egy ügyvéd tevékenysége negatív megítélésére, ügyvédi hírnevének rontására, a vele kapcsolatos negatív értékelés kialakítására.

Mindezek alapján tehát a felperes keresete nem foghat helyt, ezért azt a törvényszék elutasította.

A körben, hogy amennyiben a vádalku ténye valós is lenne, az államtitkot képez, a törvényszék mindenben osztotta az alperes álláspontját. A büntető iratok nem tartalmaznak semmilyen információt, amelyből megállapítható lenne, hogy a nyomozás megszüntető határozat bármilyen elemét az ügyészség nemzeti minősített adatnak minősítette volna, és hogy így ennek átadása kapcsán történt-e mulasztás. A ...Törvényszék biztonsági vezetője a minősítés megfontolása végett neki megküldött irat vonatkozásában annak minősítését nem tartotta szükségesnek, azzal, hogy önmagában a vádalku ténye minősített adatnak nem minősül.

A felperes pervesztes lett, ezért a törvényszék kötelezte őt a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetésére a 6/1986. (VI.26) IM. számú rendelet 13-14§-inak megfelelően.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság a Pp.233.§(1) bekezdésén alapul.

... 2014. december hó 2. napján

...sk.

bíró

A kiadmány hitelél:

tisztviselő